

Sygn. akt IV CSK 287/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa A. W.

przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Okręgowej Służby Więziennej w L.,
Aresztowi Śledczemu w L., Zakładowi Karnemu w B., Zakładowi Karnemu w P.
i Aresztowi Śledczemu w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;

2) przyznaje adw. J.S. z Kancelarii Adwokackiej w L. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie wniosku. Uzasadnienie to nie może poprzestawać na odwołaniu się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, lecz musi obejmować wyodrębnioną argumentację jurydyczną przekonującą, że powołana przez skarżącego przesłanka w sprawie zachodzi. W wypadku, gdy skarżący twierdzi, że jego skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna powoda na s. 2-3 nie przedstawia tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” tej skargi. Na tle jej uzasadnienia jest wyraźnie widoczne, że prezentacja zarzutów - a tym bardziej „oczywistości” zarzuconych uchybień, mających prowadzić do oceny o „oczywistej” zasadności skargi opartej na takich zarzutach - sprowadza się do powielenia zarzutów sformułowanych wcześniej w ramach pierwszej podstawy kasacyjnej.

Skarżący nie przekonał zatem o spełnieniu wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania powoda kosztami postępowania kasacyjnego, a na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 i §§ 19-20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013 r., poz. 461) orzekł o kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

jw